

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

20. Magos dum illudunt, illudi, & præstigijs suis sæpe perire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

reddidisse. Non igitur sanctorum hominum tantum, sed etiam sanctarum rerum vis patefcit, dum prodigijs his larvam detrahit. Ita sapissimè ad Iesu & Mariæ nomen inuocatum eiusmodi spectra in ventum dissipata videri deserunt.

XX.

Quartò multò æquissimè venefici, dum sub his laruis fallere volunt, redeunte in authorem machina, ipsi decipiuntur. Præterquam enim, quòd hominis forma figuraque indigni meritò in speciem murium, felium, porcorum, aut asinorum transeunt, & comparari iumentis insipientibus similes illis fiunt, plerumque sic exuijs bestiarum vestiti, vulnerantur, capiuntur, occiduntur; aut dum huic arti fidentes, se tutos esse arbitrantur, incidunt in casses. Hoc ipsum spectat diabolus, vt

Ioan. Nider.
lib. 5. Formic.
cap. 4.

occepet imparatos; & opprimat improuisò. *Quemadmodum à supradicto Petro iudice audini, ait Nider, in territorio Bernensium & in locis eidem adiacentibus à sexaginta circiter annis supra facta maleficia à multis practicata sunt. Quorum primus auctor fuit quidam Scanius dictus, qui publicè de hoc gloriari audebat, quòd quandocumq; vellet, ipse se in omnium suorum amulorum oculis velut murem facere valeret, & dilabi à manibus inimicorum suorum lethalius, & ita è capitalibus inimicorum suorum manibus, vt dicitur, sape euasit. Sed cum terminum sua malitia diuina iustitia facere voluit, tandem per hostes suos in stussa quadam, prope fenestram quandam sedere explorabatur cautè, quo in loco cum nullum de sibi insidiantibus suspectum haberet, per fenestram gladijs & hastis inopinatè transfixus est, & ob sua facinora mortuus ibi miserabiliter. Hoc lucrum est artis, mutantur, vt occidantur. Quin & summus iudex, vt eorum ostendat vanitatem, sinit eos sub hac monstrorum imagine ludos facere, vt tandem, dum ludunt, serua patiantur. Luculentum est, quod Beda refert his verbis: Nunciatum est S. Patricio aliquando, nequissimum opus cuiusdam Britannici regis nomine Chairtic infansli crudelisq; tyranni, qui erat maximus persecutor & interfector Christianorum. S. igitur Patricius per epistolam suam ad viam veritatis eum reuocare tentauit, sed ille salutaria eius monita deridebat. Quod ubi denunciatum est homini Dei, flexis genibus orauit, & dixit: Domine, si fieri potest, expelle perfidum hunc de presenti saculo & futuro. Nec multò*

Ven. Beda
lib. 2. vitæ
S. Patricij.

multo post prefatus ille tyrannus musicam artem à quodam sibi præcantari fecit, à quo audiuit, quòd citò de suo regali transiturus imperio esset: omnesq; charissimi eius in hanc vocem proruperunt. Tunc ille, cum esset in medio foro illico *VVLPECVLÆ* miserabiliter arrepta *FORMA* profectus est in presentia suorum, quò eum impetus animi duxit: & ex illo die illaq; hora velut à diabolo raptus nusquam comparuit. Quidam morituri, in honorem S. Francisci, S. Dominici, S. Benedicti aut alterius sancti habitum induunt, vt in illo sepulti eorum Diuorum patrociniū consequantur, quorum habitum profiteri voluerunt: hic Britannicus rex vulpis pellem induit, vt constaret, qua mente, qua arte fuisset. Mente enim erat similis illi regi, de quo Christus dixit: *Ite, dicite vulpi illi: Ecce eicio demonia, & sanitates perficio hodie & cras, & tertia die consummor: corpus illius in vulpem mutari videbatur, vt palam fieret, qua arte, quod præmium meruisset. Erat scilicet de numero illorum, de quibus dicitur: Introibunt in inferiora terra, hoc est in infernum, tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt, seu Acheronticarum bestiarum, à quibus vulpinari didicerunt. Hoc autem exemplum etsi non profuit illi, qui passus est, prodesse tamen potest ijs, qui viderunt, vel audierunt. Itaque cum D. Augustino concludo: Qui hucusq; in istis diabolicis rebus captiuandum diabolo tradidit se, toto corde penitentiam agat, & illa sacrilegia supradicta cum omni horrore fugiat, & contemnat, vt illi Deus indulgentiam dignetur dare, & ad æternam beatitudinem ob gloriam nominis sui faciat peruenire.*

Luc. 13. 32.

Psal. 62. 11.

S. Augustin.
serm. 247.

CAPVT LXI.

Suismet homines vitis in quales bestias transmutentur?

Vi mores hominum ingeniaque vult inspicere, neque naturam, neque naturæ Authorem, immò neque admodum Dei hominumque calumniatorem, tanquam monstrorum causam, sed se ipsum potiùs intelligit, aut eos, qui monstrositate aliqua afficiuntur, trutina dignos esse. Siquidem illi sunt potissimum monstrorum causa, in quorum

T t t t

ca